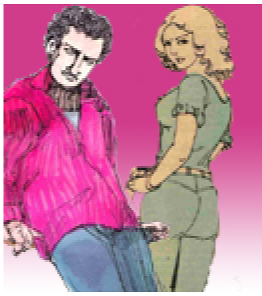

'అదే' కథలు

– ఆర్.శర్మ దంతుర్తి

ముందు మాట – అమెరికా వచ్చిన భారతీయుల్ని 'దేశీ'లంటారని, వారి దైనందిన జీవితాల్లో జరిగే అనేకానేక విషయాలతో అమెరికా దేశీయ కథలు అనే పేరుతో ఈ వరస కథలు మొదలుపెట్టాను, గౌరవం కోసం 'య' అనేది చేర్చి. ఇందులో చర్చించిన సమస్యలు పూర్తిగా కాకపోయినా చాలా మటుక్కు అన్నీ స్వకపోల కల్పనలు – ఇలా జరిగి ఉండొచ్చని ఊహించి రాసినవి. కొన్ని ఇలా జరిగినట్టు ఇంటర్నెట్ మీదా, వార్తల్లోనూ చదివినవి. అవి మీకు కానీ మీకు తెల్సున్నవాళ్ళకి కానీ జరిగితే అది పూర్తిగా కాకతాళీయం/యాదృచ్ఛికం మాత్రమే. సరదాకి రాసిన ఈ కథలు వినోదంగా చదువుకోవడానికి మాత్రమే. చాలామటుకు నవ్వు వచ్చినా కొన్ని కథల్లో ఏడుపుకూడా రావొచ్చు. ఆ నవ్వులకీ, బాధలకీ, దుఃఖాలకీ నా బాధ్యత లేదు.

ఎలకతోలు

మూడేళ్ళు హెచ్–1 వీసామీద వంటింట్లో చేతులు కాల్చుకున్నాక ఇండియా వెళ్ళి రమాదేవిని పెళ్ళిచేసుకుని వెనక్కొచ్చేడు రాంబాబు. పెళ్ళిచూపుల్లో మాటల్లో చెప్పేడు కూడా రాంబాబు తనకి వంట అంతంత మాత్రంగా వచ్చనీ కానీ తాను వండినది తాను తినగలడనీను. రమాదేవికి వంట రాదుట కానీ బంగారు పిచిక లాంటి అమెరికాలో ఇంజినీర్ మొగుడు వస్తుంటే వంట అడ్డా? ఎప్పుడో నలుడూ, భీముడు వంట బాగా వచ్చినవాళ్ళంటే ఆ రోజులు వేరు. ఇప్పుడైతే రైస్ కుక్కర్ లో బియ్యం, నీళ్ళూ వేసి అలా స్నానం చేసి వచ్చేలోపున ఒక మెయిన్ వంటకం సిద్ధం. తర్వాత కూరా నారా ఉన్నా లేకపోయినా కొంచెం నూనె, పెరుగూ ఆవకాయ ఉంటే ఆ రోజుకి సరి. కాస్త వెసులుబాటు ఉంటే చేతిలో ఫోన్ మీద – ఇంగ్లీషులో, తెలుగీషులో లేకపోతే తెలుగులో అయినా సరే 'బీరకాయ కూర' అని కొడితే గూగిలమ్మ అన్నీ చేతికందిస్తుంది. అలా వంట అనేది పెద్ద గొడవే కాదు.

అయితే రమాదేవికి పెళ్ళైన ఆరునెలలదాకా వీసా రాలేదు. ఈ ఆరునెలల్లో రమాదేవి తల్లి లక్ష సార్లు కూతురికి వంట నేర్పుదామని ప్రయత్నం చేసింది కానీ తీరికేదీ? అసలే చేసే ఉద్యోగం జావా ప్రోగ్రామర్ అనబడే బ్రహ్మ పదార్థం. మిగతా లాంగ్వేజ్ ప్రోగ్రామర్లు రాముణ్ణి మ–రా, మ–రా అంటూ వాల్మీకి మహర్షి మొదట్లో గుర్తుంచుకున్నట్టూ, తనని జా–వా అనే అక్షరాలు తిరగేసి వా–జా, వా–జా అంటూ, వాజమ్మ అని వెక్కిరించినా, ఆఫీసులో తాను రాసిన జావా మీద మేనేజరు చేత ఎన్ని తిట్లు తిన్నా బయట సొసైటీలో మాత్రం తానో అతిరథ మహారథులైన సాఫ్ట్ వేర్ ఇంజినీర్లలో ఒకరు! కూతురికి వంట నేర్పడంలో ఇంక తానేం చేయలేనన్నట్టూ రమాదేవి తల్లి చేతులెత్తే సమయానికి

వీసా వచ్చింది రమాదేవికి. ఆ తరం వాళ్ళకి యూ–ట్యూబూ అవీ తెలియవు కనకా, తెలిసినా పెద్ద చూడరు కనకా ఆవిడ రమాదేవికి 'ముప్పై రోజుల్లో వంద వంటలు' అనే ప్రముఖ టి.వి ఏంకరమ్మ రాసిన పుస్తకం, ఓ ప్రెషర్ కుక్కరూ, పోపు గిన్నెలూ, అలా మరికొంత సామాను కొని ఇచ్చింది. ఇవి కొనివ్వడానికి ఒకటే ఆలోచన. ఎప్పటికైనా – ఆవిడ తన జీవితంలో నేర్చుకున్నట్టూ – కూతురు కూడా నేర్చుకోవల్సిందే కదా? గుర్రాన్ని నీళ్ళ దగ్గిరకి తీసుకెళ్ళగలం కానీ దాని చేత నీళ్ళు తాగించగలమా?

కొత్త పెళ్ళాం అమెరికా వచ్చిన మూడు రోజుల్లో రాంబాబు కి అర్ధమైనదేమంటే అమ్మగారికి వంట రాదు. అది సరే గానీ ఆవిడకి వంట నేర్చుకోవడం అంటే ఏ మాత్రం ఇష్టం లేదు. వంటింట్లో టైమ్ తగలేయడం కంటే పొద్దున్నలేచినప్పట్నుండీ రాత్రి పడుకోబోయేవరకూ తన వ్యాపకం – కంప్యూటర్. అందులో వెబ్ సైట్లు, సినిమాలు, పాటలు, ఆటలు, ఫేసు బుక్కు లాంటి అద్భుతమైన సరుకు ఉచితంగా వస్తూ ఉంటే వంటింట్లో సమయం గడపడం ఎంత అవమానం! పెళ్ళాం కొత్తది కనక మొదటి మూడు నెలలూ రాంబాబే వంట చేసి పెట్టేడు రమాదేవికి.

మూడునెలల్లోనే అమ్మగారికి ఉద్యోగం రాదు కనక ఆవిడ ఇంకా అప్లికేషన్ లు పెడుతున్నారు. ఇంట్లో లాప్ టాప్ మీద వరస మామూలే. అయితే వంటింట్లో మైక్రోవేవ్ వల్లా, రడీగా తినడానికి సీరియల్, డోనట్ లాంటివి ఉండడం వల్ల రాంబాబు ఆఫీసుకెళ్ళిపోయాక అమ్మగారు ఇవి తింటూ కాలక్షేపం చేస్తున్నారు. సాయంత్రం రాంబాబు వచ్చి వండి వారుస్తాడు తన కొచ్చిన విధంగా వంట. వచ్చిన వంట అంటే చారు కాచడం, బంగాళా దుంప వేపుడు, రమాదేవికి వంట రాకపోయినా ఆవిడ కూడా తెచ్చిన పుస్తకం చూసో, యూ ట్యూబ్ చూసో వంకాయ పచ్చడి, లేకపోతే బీరకాయ కారం కూర. చికెన్, మటన్ లాంటివి వండడంలో రాంబాబు సిద్ధహస్తుడవుతున్నాడు. రోజులు గడిచే కొద్దీ రాంబాబు దారిలో పడుతున్నాడు.

ఎప్పుడైనా రాంబాబు రమాదేవిని వంటింట్లోకి హెల్ప్ కోసం పిలిస్తే ఆవిడ గోముగా వయ్యారాలు పోతూ రాంబాబు వంట మెచ్చుకుంటూ, అతను ఎంత మంచి మొగుడో చెప్తూంటుంది. దాంతో ఐస్ అయిపోయి రాంబాబు ఏమీ అనడు. అయినా పెళ్ళాం మొగుడి వంట మెచ్చుకోవడం గొప్ప కాదుటండీ? నలుడు, భీముడూ కూడా బాగా చేసేవార్ట వంట. ఎప్పుడైనా రాంబాబు కి వంట్లో బాగోలేనప్పుడో, బోరు కొడితేనో బయట టాకోలో, పిజ్జాలో ఉండనే ఉన్నై. శని ఆదివారాల్లో ఎవరైనా భోజనానికి పిలిస్తే హాయి. లేకపోతే 'ఆల్ యు కెన్ ఈట్' అనే బఫే లంచ్ లు ఉన్నాయి కూడా, రారమ్మని పిలుస్తూ. అలా చిలకా గోరింకలు చలామణీ అయిపోతున్నారు. అమ్మగారు అందరి దగ్గిరా – అంటే తమకి తెల్సిన దేశీయులందరి దగ్గిరా వాళ్ళాయన ఎంతటి గొప్ప వంటవాడో, అసలు తనని వంటింట్లో ఏదీ ముట్టుకోనివ్వడో గొప్పలు పోతూ చెప్పుకుంటూ ఉంటుంది. రాంబాబు భుజాలు పొంగించుకుంటూ ఉంటాడు.

అమ్మగారు అమెరికాలో దిగిన ఎనిమిది నెలలకి కాబోలు కడుపులో ఏదో తేడాగా ఉంటే డాక్టర్ దగ్గిర తేలారు. మొదటగా చూడాల్సింది రక్తం. అప్పుడు చెప్పిన విషయాల ప్రకారం ట్రై గ్లిసరైడ్స్ అమ్మగారికి మూడు వందల యాభై, కొలెస్ట్రాల్ రెండువందల ముప్పై, గ్లూకోజ్ నూట నలభై. డాక్టరమ్మ తనకి కొడుకో కూతురో పుడతారని మంచి వార్త చెప్తుందనుకున్న చిలకా గోరింకా నీర్సపడిపోయేరు. ఈ అంకెల్తో కళ్ళు తిరుగుతూ కడుపులో తేడాగా ఉందంటే ఉండదూ మరి? అర్జెంటుగా ఇప్పుడు చేయాల్సింది – తినే తిండి మార్చడం. బయట తినరాదు. ఇంట్లో ఎండు రొట్టెలు, నీళ్ళపాలు, వగైరా. అన్నింటికన్నా ముఖ్యం అమ్మగారు బరువు తగ్గాలి, రోజూ ఎక్సర్ సైజు తప్పనిసరి. రోజూ తినే అన్నం – అదే వైట్ రైస్ తొంభై శాతం తగ్గించాలి. ఏదైనా తినవలసింది కొంచెం కొంచెం గా మాత్రమే.

ఇదంతా విన్నాక రమాదేవి డాక్టర్ తో చెప్పేసింది రాంబాబు వింటూండగానే – "ఈయనకి వంట రాదు. ఆయన ఏది చేసి పెడితే అది నేను తినాల్సి వస్తోంది అసలే నేను ఉద్యోగం లేక కాస్త డిప్రెషన్ లో ఉన్నాను. అందువల్ల ఇలా అయింది. ఇప్పట్నుండీ ఏదో ఒకటి చేస్తాం."

ఎదురుగా డాక్టర్ లేకపోతే ఏమై ఉండేదో కానీ చేతి పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్న రాంబాబు ఇప్పుడు మొహం గంటు పెట్టుకుని వినీ విననట్టు ఊరుకున్నాడు. అబలల మీద, అమాయకపు ఆడవారి మీద అందులోనూ విట్ నెస్ లు ఎదురుగా ఉండగా, చేయి చేసుకుంటే జైల్లో పెట్టరూ?

ఇంటికొచ్చాక ఒకరి మీద ఒకరి అరుపులు. "నీకు వంటరాదు, నువ్వు నేర్చుకోవు, అస్తమానూ లాప్ టాప్ మీద కూర్చుని ఏమిటి నువ్వుచేసేది" అంటూ ఈయన.

"నేను వంటెందుకు నేర్చుకోవాలి. ఈ రోజుల్లో ఆడా మగా సమానం అంటుంటే, అదీ గాక నేను ఉద్యోగం కోసం రోజూ అప్లికేషన్ లు పెడుతూ చూస్తున్నా" అంటూ ఈవిడా.

ఇవి ఎప్పటికీ తెమిలేవి కాదు కనక అరుపులు తగ్గాక మళ్ళీ మామూలుగా జీవితం. ఇదంతా ఇండియాలో వాళ్ళకి జేరడానికి మరో రోజు పట్టాక రాంబాబు అత్తగారు ఏదో అనబోతూ ఉంటే కూతురికీ అల్లుడికీ వినిపించకుండా మామగారు ఆవిడని వారించాడు అట్నుంచి – వాళ్ల గోల వాళ్ళని పడనీయ్ అంటూ.

ఈ తలనెప్పి అంత తొందరగా వదలదు కనక డాక్టర్ ఇచ్చిన మందులేసుకుంటూ, పక్కనే ఉన్న ఒక హెల్త్ క్లబ్బులో తేలారు చిలకా గోరింకాను. మీకు జీవితంలో ఇన్ని కిలోగ్రాముల రైస్, ఇన్ని కిలోల పంచదార, ఇన్ని కూరలు, ఇన్ని కోళ్ళూ, ఇన్ని గుడ్లూ, ఇంత మాంసం అని బ్రహ్మ రాత రాసిపెట్టి ఉంటుంది. అంటే బతికే అరవై డబ్భై ఏళ్ళకి సరిపడా కూడు బ్రహ్మ గారు ఇచ్చి పడేసారు. అందులో జీవితాంతం తినాల్సినవి ముప్పై ఏళ్ళకే తినేసారనుకోండి, ఏమౌతుంది? కోటా అయిపోయింది కనక ఆ తర్వాత ఎండు గడ్డి తినాలి, అవునా? అలా హెల్త్ క్లబ్ లో చేరిన చిలకా గోరింకలకి ఇప్పుడు తిండి పలచబడింది. పొద్దున్న నీళ్ళపాలు, పంచదార లేని సీరియల్ చిన్న కప్పుతో మాత్రం, మధ్యాహ్నం ఒక కారట్, ఆకలేస్తే "పేద్ధ గ్లాసుడు" మంచినీళ్ళూ, సాయంత్రం గ్రీన్ టీ, రాత్రికి మళ్ళీ ఎండుగడ్డి అనబడే ఒక రొట్టె – అవును అన్నీ పటేల్ వారు అమ్మేవే. ఎందులోనూ నూనె ఉండరాదు. అయితే ఒక్కసారి సడన్ గా ఉపవాసాలు మొదలుపెడితే ఢాం అని చచ్చిపోతారు కాబట్టి మెల్లిగా ఒక్కోటీ తగ్గించుకుంటూ, మందులేసుకుంటూ బయట తిళ్ళూ, పార్టీలు కట్టేసి, ఓ ఏడాది కి మళ్ళీ సరిగ్గా లైన్లోకొచ్చారు దంపతులు. ఈ సారి మరో టెస్ట్ లో డాక్టరమ్మ చెప్పినది – రక్తం మామూలు లెవెల్లోకి వస్తోంది. ఇప్పుడే అతి జాగ్రత్త అవసరం లేకపోతే అమాంతం మళ్ళీ పెరుగుతాయి.

కొన్నాళ్ళు పోయేక ఇండియా సంఘంవారు ఎక్కడో పార్టీకి పిలుస్తే వెళ్ళారు – గత ఏడాదిలో ఎప్పుడూ వెళ్ళలేదు కదా అనుకుంటూ. సమోసాలు, ఛాట్ లు నోరు ఊరిస్తూ కనబడినా సలాడ్ అనే ఎండుగడ్డి మెల్లిగా నవుల్తూ ఉంటే ఓ పెద్దాయన వచ్చి పలకరించాడు, "సరిగ్గా అన్నీ అందుతున్నాయా, తిండి బాగుందా, అబ్బే ఏమీ సరిగ్గా తినడంలేదు మీరు, వచ్చి ఇలా ఓ ప్లేట్ బిర్యానీ తీసుకోండి" అంటూ.

రాంబాబు లేవబోతూంటే రమాదేవి అడ్డుకుని చెప్పింది, "వద్దండీ మేము డైట్ మీద ఉన్నాం."

"అదేమిటండోయ్, మీరిద్దరూ చూడబోతే ముప్పై ఏళ్లలోపు ఉన్నారు. ఇప్పుడే డైట్ ఏమిటీ?"

"మా ఆయనకి అసలు వంట రాక మసాలాలు, మీగడా, వెన్నా అన్నీ కలిపేసి వండేసేవాడు, అవన్నీ ఎంత డోకు వచ్చినా తినేసేవాళ్ళం. అందువల్ల ఇలా అయింది. అయినా మొగాళ్లందరూ ఇంతే," నవ్వుతూనే అంది రమాదేవి.

"భలేవారే, ఆ మాత్రం వంటరాని మొగుళ్ళెవరండీ అమెరికాలో?"

"ఎవరా ఇదిగో మా ఆయనే ఉన్నాడు. ఈయనకి పప్పులో పోపు వేయడం కూడారాదు. చికెన్ అయితే అది కడిగేసి వెన్న రాసి మూత పెట్టేసి పటేల్ లో దొరికో పొడి దాని మీద చల్లుతాడంతే."

అమెరికా వచ్చినప్పటినుంచి ఇప్పటివరకూ ఈవిడ వంటింట్లో చేయి వేయకపోవడం, గతిలేక తాను వంట నేర్చుకోవడం, అందులో ఆవిడ తెచ్చిన పుస్తకం చూసీ, యు-ట్యూబ్ చూసీ నేర్చుకున్నవీ, అవి వండాక మహారాణిగారు తనని ఇంటా బయటా మెచ్చుకోవడం గుర్తొచ్చాయి రాంబాబుకి. ఈ రెండేళ్లలో తను నేర్చుకోని, తనకి రాని వంటలేదు. ఆఖరికి ఒక పార్టీలో చికెన్ మసాలా తన చేత చేయించింది కూడా ఈవిడ, బాగుంటుందని ఊదరకొట్టి. ఇంత చేసాక తన వంట లొట్టలు వేసుకుంటూ తినడం, పార్టీల్లో తానెంత గొప్ప వంటవాడో అందరికీ చెప్పిన రమాదేవేనా ఈవిడ? అంత చేసి పెట్టినా ఇప్పుడు ఈవిడ అనేదేమిటీ? తనకి వంటరాదు. ఆ మాట పోనీ తనతో చెప్పిందా? డాక్టర్ దగ్గిరా ఈ ముక్కూ మొహం తెలియని ఇండియన్ దగ్గిరా తన గోడు వెళ్ళబోసుకుంటోంది, ఇదంతా తన తప్పు అన్నట్టూ. తాను వంట చేయకపోయి ఉంటే ఈవిడ ఏమి చేసి ఉండేది?

ఎందుకో ఆ రోజు రాంబాబుకి ఎన్ని అప్లికేషన్ లు పెట్టినా ఇప్పటికీ ఉద్యోగం రాని జావా ప్రోగ్రామర్ రమాదేవిని ఒకప్పుడు ఆవిడ పనిచేసిన ఇండియా ఆఫీసులో వాజమ్మ అని పిలవడంలో ఏదో నిజం ఉందనిపించింది.

నీతిః మీరు ఎంత కష్టపడి మీ ఆవిడకి వండి పెట్టినా, నలభీమ పాకం అనేది పుస్తకాల్లో చదువుకునేది మాత్రమే. మొగాడి వంట ఎలకతోలు లాంటిది. ధొన్ని తెల్లగా చేయడానికి తోమడం అనవసరం/అసంభవం; అది కనీసం మీ గురించి మీ ఆవిడ అభిప్రాయం.

Post your comments